

## II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

## ROZHODNUTÍ

## KOMISE

## ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 13. července 2009

**o režimech státní podpory C 6/04 (ex NN 70/01) a C 5/05 (ex NN 71/04), které Itálie provedla ve prospěch pěstitelů, kteří pěstují ve sklenících (osvobození od spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků)**

(oznámeno pod číslem K(2009) 5497)

(Pouze italské znění je závazné)

(2009/944/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec,

poté co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedeným článkem, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

(4) Vzhledem k tomu, že útvary Komise neobdržely ve lhůtě čtyř týdnů stanovené ve výše uvedeném dopise žádnou odpověď, zaslaly italským orgánům dopisem ze dne 26. dubna 2001 upomínku a uvedly, že si vzhledem k tomu, že italské orgány neodpověděly, vyhrazují navrhnout Komisi, aby zaslala příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES <sup>(1)</sup> (nyní článek 88).

(5) Dopisem ze dne 10. května 2001 předalo Stálé zastoupení Itálie při Evropské unii Komisi doplňující informace, které byly po italských orgánech požadovány v dopise ze dne 26. dubna 2001.

## I. POSTUP

(1) Útvary Komise požádaly v dopisech ze dne 28. září 2000 a 17. října 2000 na základě dostupných informací italské orgány o upřesnění ve věci částečného osvobození od spotřební daně z motorové nafty používané v zemědělství ve smyslu vládního nařízení č. 268 ze dne 30. září 2000, kterým se zavádí okamžitá opatření v oblasti daně z příjmu fyzických osob a spotřební daně.

(2) Italské orgány podaly Komisi požadovaná upřesnění v dopisech ze dne 31. října 2000 a 3. listopadu 2000.

(3) Po přezkoumání těchto upřesnění požádaly útvary Komise dopisem ze dne 20. listopadu 2000 italské orgány o řadu nových informací ohledně osvobození od spotřební daně.

(6) Dopisem ze dne 2. srpna 2001 oznámily útvary Komise, na základě výše uvedených informací, otevření spisu o neoznámené státní podpoře pod číslem NN 70/01 a požádaly italské orgány o nové informace.

(7) Vzhledem k tomu, že útvary Komise neobdržely ve stanovené lhůtě žádnou odpověď, zaslaly dopisem ze dne 1. července 2003 italským orgánům další upomínku a opětovně jim připomněly skutečnost, že v případě, že nedodrží předepsanou lhůtu čtyř týdnů pro předložení odpovědi, vyhrazují si navrhnout Komisi, aby zaslala příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999. Lhůta stanovená pro odpověď vypršela počátkem srpna 2003.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (8) Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela odpověď do konce výše uvedené lhůty, přikázala Itálii rozhodnutím ze dne 10. října 2003 <sup>(2)</sup>, aby jí sdělila veškeré informace požadované v dopise ze dne 2. srpna 2001, a upřesnila, že pokud neobdrží od italských orgánů odpověď, vyhrazuje si zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (9) Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela odpověď na příkaz k poskytnutí informací, sdělila dopisem ze dne 19. února 2004 italským orgánům rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve věci ustanovení čl. 5 odst. 5 vládního nařízení č. 268 ze dne 30. září 2000 (spis C 6/04).
- (10) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* <sup>(3)</sup>. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky k uvedenému režimu podpory.
- (11) Komise obdržela připomínky k režimu podpory ze strany zúčastněných třetích stran, připomínky předložila Itálii dopisem ze dne 27. dubna 2004 a dala jí možnost vyjádřit se k nim.
- (12) Itálie se k těmto připomínkám nevyjádřila, ale poté, co požádala o prodloužení lhůty na odpověď k zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy a bylo jí vyhověno, zaslala odpověď ve věci tohoto řízení dopisem ze dne 21. června 2004, zaevidovaným dne 25. června 2004.
- (13) Po odeslání dopisu ze dne 19. února 2004, kterým oznamovala zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve věci ustanovení čl. 5 odst. 5 vládního nařízení č. 268 ze dne 30. září 2000, se Komise seznámila s informacemi, podle nichž je pěstitelům, kteří pěstují ve sklenících, ve skutečnosti poskytováno úplné osvobození od spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků. Faxem ze dne 10. června 2004 tedy požádala italské orgány o informace o tomto dodatečném osvobození.
- (14) Dopisem ze dne 28. června 2004, zaevidovaným dne 3. srpna 2004, zaslalo Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie Komisi odpověď italských orgánů na uvedený dopis ze dne 10. června 2004. Z uvedené odpovědi vyplývá, že výše uvedené dodatečné osvobození bylo zavedeno různými předpisy: čl. 24 odst. 3 zákona č. 388 ze dne 23. prosince 2000, čl. 13 odst. 3 zákona č. 448 ze dne 21. prosince 2001, čl. 19 odst. 4 zákona č. 289 ze dne 27. prosince 2002 a čl. 2 odst. 4 zákona č. 350 ze dne 24. prosince 2003.
- (15) Na základě těchto informací se útvary Komise rozhodly založit nový spis pro neoznámenou podporu pod číslem NN 71/04 za účelem přezkoumání slučitelnosti výše uvedeného dodatečného osvobození se společným trhem a informovaly o této skutečnosti italské orgány dopisem ze dne 4. listopadu 2004.
- (16) Dopisem ze dne 24. ledna 2005 Komise sdělila italské vládě rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ve věci výše uvedeného dodatečného osvobození zavedeného čl. 24 odst. 3 zákona č. 388 ze dne 23. prosince 2000, čl. 13 odst. 3 zákona č. 448 ze dne 21. prosince 2001, čl. 19 odst. 4 zákona č. 289 ze dne 27. prosince 2002 a čl. 2 odst. 4 zákona č. 350 ze dne 24. prosince 2003 (spis C 5/05).
- (17) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* <sup>(4)</sup>. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky k uvedenému režimu podpory.
- (18) Komise neobdržela žádné připomínky k této věci od zúčastněných třetích stran.
- (19) Dopisem ze dne 21. února 2005, zaevidovaným dne 22. února 2005, předalo Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie Komisi odpověď italských orgánů ohledně zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve věci výše uvedeného dodatečného osvobození.
- (20) Dopisem ze dne 27. září 2007 požádaly útvary Komise italské orgány o doplňující informace k předmetné podpoře a k odpovědím týkajícím se zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy. Italské orgány byly především vyzvány, aby podpořily tvrzení, podle něhož podpora zapadá do logiky italského daňového systému, a aby zanalyzovaly, zda by tato podpora nemohla být odůvodněná ve světle ustanovení Pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí, které je možno použít při poskytování podpor <sup>(5)</sup>. Italské orgány měly jeden měsíc na odpověď na žádost o doplňující informace.
- (21) Vzhledem k tomu, že útvary Komise neobdržely od italských orgánů odpověď, zaslaly jim dne 15. října 2008 faxem upomínku, v níž bylo uvedeno, že nebude-li v nové jednoměsíční lhůtě doručena odpověď, vyhrazují si navrhnout Komisi, aby zaslala příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999.

<sup>(2)</sup> Rozhodnutí K(2003) 3802 oznámené Itálii dopisem SG(2003) D/232244 ze dne 13. října 2003.

<sup>(3)</sup> Úř. věst. C 69, 19.3.2004, s. 8.

<sup>(4)</sup> Úř. věst. C 101, 27.4.2005, s. 17.

<sup>(5)</sup> Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3.

- (22) Vzhledem k tomu, že Komise neobdržela ve stanovené lhůtě odpověď, zaslala dopisem ze dne 5. prosince 2008 <sup>(6)</sup> příkaz k poskytnutí informací.
- (23) Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie předalo Komisi odpověď italských orgánů na uvedený příkaz e-mailovou zprávou ze dne 5. února 2009, zaevidovanou dne 9. února 2009.
- (24) Na základě setkání s útvary Komise dne 21. dubna 2009 zaslaly italské orgány Komisi nový dopis, který předalo Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie dne 19. května 2009.

## II. POPIS

- (25) Čl. 5 odst. 5 vládního nařízení č. 268 ze dne 30. září 2000 stanoví, že na období od 3. října do 31. prosince 2000 se u motorové nafty používané k vytápění skleníků použije spotřební daň ve výši 5 % sazby stanovené pro motorovou naftu používanou jako palivo.
- (26) Čl. 6 odst. 1 tohoto vládního nařízení stanoví, že v tomto období odpovídají sazby spotřební daně z motorové nafty používané v zemědělství 22 % sazby uplatňované na motorovou naftu používanou jako palivo a že spotřební daň z benzínu odpovídají 49 % obvyklé sazby.
- (27) Čl. 24 odst. 3 zákona č. 388 ze dne 23. prosince 2000, čl. 13 odst. 3 zákona č. 448 ze dne 21. prosince 2001, čl. 19 odst. 4 zákona č. 289 ze dne 27. prosince 2002 a čl. 2 odst. 4 zákona č. 350 ze dne 24. prosince 2003 zavádějí úplné osvobození od spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků v Itálii. Toto osvobození se vztahuje na následující období: od 1. ledna do 30. června 2001, celý rok 2002, celý rok 2003 a celý rok 2004.

## III. ZAHÁJENÍ PRVNÍHO ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY (SPIS C 6/04)

- (28) Komise zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve věci ustanovení čl. 5 odst. 5 vládního nařízení č. 268 ze dne 30. září 2000, neboť měla pochybnosti o slučitelnosti se společným trhem osvobození od spotřební daně o dalších 17 procentních bodů, které bylo poskytnuto pěstitelům, kteří pěstují ve sklenících a

kteří používají motorovou naftu k vytápění skleníků, a nikoliv dalším subjektům v zemědělství. Tyto pochybnosti vyplývaly ze skutečnosti, že ačkoli byl italským orgánům zaslán příkaz k poskytnutí informací, italské orgány nepředložily nic, čím by prokázaly způsobilost osvobození podle pravidel hospodářské soutěže (ve skutečnosti ani neodpověděly na příkaz). Pochybnosti byly kromě toho podpořeny problematickou způsobilostí osvobození od spotřební daně ve světle ustanovení směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů <sup>(7)</sup> a směrnice, kterou byla zrušena, neboli směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny <sup>(8)</sup>.

## IV. REAKCE ITALSKÝCH ORGÁNŮ NA ZAHÁJENÍ PRVNÍHO ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY

- (29) V dopise ze dne 21. června 2004 italské orgány naznačily, že osvobození od spotřební daně nemohou být považována za státní podporu, ale musí být posuzována v rámci čl. 8 odst. 2 písm. f) a čl. 15 odst. 3 směrnice 92/81/EHS a 2003/96/ES. Podle italských orgánů spadá pěstování ve skleníku pod „zemědělské a zahradnické práce“, u nichž pokyny Společenství umožňují členským státům, aby uplatňovaly úplné nebo částečné osvobození od spotřební daně, a osvobození od spotřební daně pro pěstování ve skleníku nezavádí v zemědělství a zahradnictví žádnou diskriminaci spočívající v rozdílném osvobození, neboť všechny subjekty mají naprostou volnost výběru mezi pěstováním ve venkovních podmínkách nebo pěstováním ve skleníku.
- (30) Podle italských orgánů je napadený režim povahy výhradně daňové a z tohoto pohledu by měl být posuzován, aby bylo možno provést celkovou analýzu, jež by zahrnovala všechny státy Unie, a tím by se zabránilo tomu, aby přezkum jediného národního případu mimo tento rámec způsobil změnu zásady *par condicio* mezi členskými státy. Za tímto účelem italské orgány poukázaly na politickou dohodu mezi Radou a Komisí u příležitosti zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance dne 19. března 2003, podle níž odchylky od obecného daňového režimu nebo rozdíly v rámci tohoto režimu, které jsou odůvodněné povahou nebo obecnými rysy daňového režimu, neznamenají státní podporu.
- (31) Na závěr italské orgány doplnily, že podle odhadů a na základě jim dostupných údajů stanovený režim „neovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu a nevede k narušení hospodářské soutěže“ (odkaz na 24. bod odůvodnění směrnice 2003/96/ES).

<sup>(6)</sup> Dopis SG-Greffe (2008) D/207739.

<sup>(7)</sup> Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 12.

<sup>(8)</sup> Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

**V. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ TŘETÍMI OSOBAMI K ZAHÁJENÍ PRVNÍHO ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY**

- (32) Dopisem ze dne 19. dubna 2004, zaevidovaným dne 21. dubna 2004, Komise obdržela připomínky vyjádřené třetí zúčastněnou stranou na základě zahájení prvního řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (33) V dopise popisuje třetí zúčastněná strana nestálost trhu, na němž působí, a problémy spojené s růstem cen paliv, která mohou být použita k vytápění skleníků. Podle názoru třetí zúčastněné strany by byly mnohé podniky z tohoto odvětví nuceny ukončit činnost nebo omezit spotřebu paliva při vytápění skleníků, což by následně vedlo ke snížení kvality jejich produktů, pokud by se Komise měla k uvedenému osvobození vyjádřit negativně. Kromě toho jsou podle třetí zúčastněné strany ceny paliv pro vytápění skleníků používaných v Belgii a v Nizozemsku (metan a topný olej) o 20 až 40 % nižší než cena motorové nafty pro zemědělství v Itálii, a proto uplatňování uvedeného osvobození nepředstavuje žádné narušení hospodářské soutěže. Podle třetí strany je dále v této v oblasti podnikání stále více podniků, které k vytápění skleníků používají metan.

**VI. ZAHÁJENÍ DRUHÉHO ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY (SPIS C 5/05)**

- (34) Komise zahájila druhé řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy poté, co se seznámila s informacemi, které dokazovaly, že osvobození pěstitelů, kteří pěstují ve sklenících, od spotřební daně bylo jasně větší než osvobození analyzované při zahájení prvního řízení. Pochybnosti vyjádřené v rámci zahájení prvního řízení, které bylo možno mimo jiné přičítat i skutečnosti, že italské orgány neodpověděly na příkaz k poskytnutí informací, který jim byl předán, byly podpořeny reakcí těchto orgánů na zahájení prvního řízení. Pochybnosti vyjádřené Komisí v rámci zahájení druhého řízení se v zásadě zakládají na následujících úvahách:

- a) italské orgány mají za to, že osvobození od spotřební daně z paliv, bez ohledu na jejich podstatu, nepředstavují státní podporu, ale opatření daňové povahy, která jsou odůvodněna povahou režimu, do něhož spadají, ale nepředložily žádné skutečnosti na podporu těchto argumentů;
- b) dalším tvrzením, které předložily italské orgány, je to, že osvobození od spotřební daně nepředstavuje narušení hospodářské soutěže, neboť zahradníci se mohou

svobodně rozhodnout, že využijí osvobození tím, že budou pěstovat ve skleníku; toto tvrzení se zdá být pochybné, neboť osvobození nebylo určeno ani tak k tomu, aby podpořilo přechod k pěstování ve skleníku, ale spíše aby ulehčilo již aktivním pěstitelům, kteří pěstují ve sklenících, od finančního břemene spojeného s výkonem jejich činnosti;

- c) co se ještě týče narušení hospodářské soutěže, italské orgány potvrzují, že na základě dostupných oficiálních údajů nepředstavuje úplné osvobození poskytované pěstitelům, kteří pěstují ve sklenících, žádné narušení; podle Komise není jisté, jak tyto orgány mohou uvádět takové tvrzení, neboť v odpovědi zaslané dálnopisem útvarům Komise dne 10. června 2004 (viz 14. bod odůvodnění) tvrdí, že nemohou poskytnout přesné údaje o částkách, které mohou pěstitelé, kteří pěstují ve sklenících, ušetřit díky úplnému osvobození;
- d) italské orgány tvrdily, že zde neexistují prvky státní podpory, ale neuvedly, jaké je pravidlo hospodářské soutěže, které by podle nich odůvodňovalo slučitelnost úplného osvobození od spotřební daně se společným trhem;

- e) nelze vyloučit, že osvobození bylo poskytnuto v rozporu se směrnicemi 92/81/EHS a 2003/96/ES.

**VII. REAKCE ITALSKÝCH ORGÁNŮ NA ZAHÁJENÍ DRUHÉHO ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY**

- (35) V dopise ze dne 21. února 2005 italské orgány především tvrdily, že druhé řízení se týká podobných věcných otázek, jako byly otázky projednávány v prvním řízení, a že připomínky, které formulovaly jako odpovědi již v prvním řízení, jsou stále platné. Kromě toho doplnily odpověď a uvedly následující:

- a) úprava spotřební daně ze strany členských států nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy; závěry zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance dne 19. března 2003, podle nichž odchylky od obecného daňového režimu nebo rozdíly v rámci tohoto režimu, které jsou odůvodněné povahou nebo obecnými rysy daňového režimu, neznamenají státní podporu, jsou určujícím prvkem potvrzujícím významnou pravomoc finančních orgánů Společenství; proto by byly sdělily informace o povaze a obecných rysech systému uvedeným finančním orgánům, jakmile by o ně byly požádaly;

b) výraz „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství“ v čl. 15 odst. 1 směrnice 2003/96/ES nelze vykládat v tom smyslu, že umožňuje použít články 87 a 88 Smlouvy na jakékoli opatření na snížení nebo osvobození od spotřební daně, neboť pokud by zákonodárce Společenství chtěl přezkoumat veškerá opatření na úpravu spotřební daně se zřetelem na články 87 a 88 Smlouvy, byl by tento záměr vyjádřil vložení odkazu na tyto články podle základní zásady výkladu zákona *lex ubi voluit dixit*; naproti tomu v kterémkoli aktu Společenství je záměr zákonodárce, který chce podrobit daná opatření pravidlům z oblasti státní podpory, vyjádřen jasně, nikoli prostřednictvím obecné formulace typu „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství“, a kromě toho je tím spíše nutná jasná a jednoznačná formulace, aby kvalifikace opatření jako „znamenající státní podporu“ nebo „neznamenající státní podporu“ měla významný dopad na povahu, způsob a dobu trvání výkonu samotného opatření;

c) skutečnost, že opatření neovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu a nevede k narušení hospodářské soutěže, je objektivní skutečnost a úspory, které mohli výrobci zaznamenat díky opatření, nejsou tedy důležité.

#### VIII. ODPOVĚĎ ITALSKÝCH ORGÁNŮ NA PŘÍKAZ POSKYTNUTÍ INFORMACÍ ZE DNE 5. PROSINCE 2008

(36) V dopise ze dne 5. února 2009 se italské orgány vrátily především k tématu slučitelnosti podpory s ustanoveními směrnice 92/81/EHS, která, podle jejich názoru, dostatečně nevyjasňuje požadavek slučitelnosti osvobození od spotřební daně nebo jejího snížení s právními předpisy v oblasti hospodářské soutěže.

(37) Na vysvětlení svého stanoviska odkazují na článek 8 směrnice, podle něhož „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, mohou členské státy uplatnit celkové nebo částečné osvobození od sazby spotřební daně nebo celkové nebo částečné snížení sazby spotřební daně z minerálních olejů, jejichž používání podléhá daňové kontrole, [...] výhradně při zemědělských a zahradnických pracích, jakož i v lesnictví ...“.

(38) Podle italských orgánů výraz „aniž jsou dotčeny“, použitý v tomto článku, nestanoví povinnost dodržovat evropská pravidla hospodářské soutěže, jak naopak činí článek 26 směrnice 2003/96/ES; tvrdí, že pokud by tyto dvě směrnice stanovily tutéž povinnost, neměl by zákonodárce Společenství důvod vyjadřovat se jednoznačněji

v článku 26 směrnice 2003/96/ES. Italské orgány tedy došly k závěru, že se zřetelem k ustanovení článku 8 směrnice 92/81/EHS mohly členské státy legitimně uplatňovat snížení spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně v oblasti zahradnictví.

(39) Italské orgány dále zdůrazňují, že použití směrnice 92/81/EHS, a tedy směrnice 2003/96/ES, ve skutečnosti narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, neboť stanovená snížení nebo osvobození zvýhodňují ty členské státy, které mají větší hospodářské zdroje, a mohou tak uplatňovat jednotné snížení spotřební daně v celém odvětví zemědělství. Vzhledem k tomu, že Itálie má omezené zdroje, rozhodla se přijmout opatření pouze ve prospěch pěstitelů, kteří pěstují ve sklenících, neboť opatření na snížení spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně byla přijata v souvislosti s krizí, jež vznikla v důsledku zvýšení cen produktů určených k vytápění. V tomto ohledu italské orgány připomínají, že Komisi nepřísluší vměšovat se členskému státu do volby priorit.

(40) Co se týče případné použitelnosti Pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí (viz 20. bod odůvodnění), italské orgány tvrdí, že poskytnutá snížení spotřební daně jsou v souladu s předpisy v rámci těchto pokynů, a mohla by proto využít odchylek v nich stanovených, neboť podle názoru italských orgánů se jedná o stávající daně podle bodu 51.2 pokynů; tento bod stanoví, že jedná-li se o stávající daně, provozní podpory spojené se snížením nebo osvobozením lze povolit, jsou-li současně splněny tyto dvě podmínky:

— dotyčná daň musí mít znatelný dopad na ochranu životního prostředí,

— snížení pro dotčené podniky musí být rozhodnuto již v době, kdy byla daň přijata, nebo musí být nutné v důsledku významných hospodářských podmínek, jejichž vinou se podniky ocitly v obzvláště obtížné konkurenční situaci. V druhém případě nesmí výše snížení přesáhnout zvýšení nákladů vzniklých v důsledku změny hospodářských podmínek. Jakmile již nedochází ke zvyšování nákladů, nelze snížení nadále uplatňovat.

(41) Podle italských orgánů lze spotřební daně z paliv používaných v zemědělství, zejména z topného plynu, považovat za environmentální daně (ekodaně); mají znatelný dopad na životní prostředí, neboť podněcují výrobce, aby snižovali spotřebu paliv.

- (42) Co se týče zejména bodu 51.2 písm. b) pokynů, podle něhož musí být o odchylkách ve prospěch podniků rozhodnuto již v době, kdy byla daň přijata, italské orgány odkazují na rozhodnutí Komise K(2005) 4436 ze dne 7. prosince 2005. Podle tohoto rozhodnutí „dotyčné spotřební daně nemusely mít od samého počátku výslovně účel související s ochranou životního prostředí a o osvobození bylo rozhodnuto [...] dávno předtím, než se pokyny o podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2001 staly použitelnými. Proto lze v tomto případě mít za to, že o nich bylo rozhodnuto již v době, kdy byla spotřební daň přijata. Proto se v souladu s bodem 51.2 pokynů mohou ustanovení bodu 51.1 použít pro osvobození (posuzovaná v tomto rozhodnutí).“ Italské orgány dodávají, že o snížení spotřební daně bylo rozhodnuto na základě změny hospodářských podmínek (zejména progresivního nárůstu cen ropy), která dostala pěstitele, kteří pěstují ve sklenících, do mimořádně obtížného postavení v hospodářské soutěži s pěstiteli pěstujícími ve venkovních podmínkách, a která vedla orgány v ostatních zemích k přijetí opatření ve prospěch pěstitelů, kteří pěstují ve sklenících, a ve prospěch odvětví rybolovu. Tyto orgány ještě uvádějí, že cena motorové nafty k vytápění se v posuzovaném období pohybovala takto: + 37 % v období 1999–2000, + 26 % v období 1999–2001 a + 26 % v období 1999–2002. Struktura cen byla naproti tomu následující (v EUR za litr v ročním průměru):

(v EUR za litr)

|      | Průmyslová cena | Daně  | Spotřebitelská cena |
|------|-----------------|-------|---------------------|
| 1999 | 0,217           | 0,524 | 0,741               |
| 2000 | 0,342           | 0,523 | 0,865               |
| 2001 | 0,317           | 0,504 | 0,821               |
| 2002 | 0,292           | 0,542 | 0,834               |
| 2003 | 0,314           | 0,547 | 0,861               |
| 2004 | 0,354           | 0,555 | 0,909               |

- (43) Italské orgány naproti tomu tvrdí, že použití bodu 51 pokynů v každém případě nařizuje podnikům platit část daně. Opatření, které bylo přijato v Itálii, může být podle jejich názoru slučitelné, pokud příjemci zaplatí minimum stanovené na úrovni Společenství (minimum, které podle těchto orgánů představovalo v období 2000–2003 13 EUR/1 000 kg a následně 21 EUR/1 000 kg).
- (44) Konečně co se týče celkové částky poskytnutých podpor, italské orgány uvádějí, že čísla, která jsou uvedena v různých finančních předpisech, jsou odhady založené na předpovědích spotřeby paliv na vytápění a je třeba na ně nahlížet jako na nevybrané příjmy než přidělené zdroje. Podle jejich názoru je doposud obtížné vyčíslit výhodu, kterou měl každý výrobce, neboť správu daňo-

vého systému vykonávají regiony, provincie nebo dokonce obce. Údaje budou oznámeny, jakmile budou dostupné.

#### IX. DOPIS ZASLANÝ DNE 18. KVĚTNA 2009

- (45) V tomto dopise italské orgány především zdůrazňují, že spotřební daně představují stávající daně a z tohoto titulu je možné využít odchylky proveditelné na základě ustanovení pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí, a to z důvodů připomenutých již výše v 42. bodě odůvodnění.
- (46) Po těchto tvrzeních následuje aktualizovaná verze tabulky z 42. bodu odůvodnění (sloupec „daně“ je rozdělen na spotřební daň a DPH). Na základě nové tabulky byla struktura cen v posuzovaném období následující (tento-krát jsou údaje vyjádřeny v EUR/1 000 l):

(v EUR/1 000 litrů)

|      | Průmyslová cena | DPH   | Spotřební daň | Spotřebitelská cena |
|------|-----------------|-------|---------------|---------------------|
| 1999 | 219,83          | 123,5 | 397,67        | 741                 |
| 2000 | 344,35          | 144,1 | 375,92        | 864,33              |
| 2001 | 313,4           | 136,7 | 370,11        | 820,22              |
| 2002 | 293,31          | 139,7 | 405,24        | 838,26              |
| 2003 | 314,37          | 143,5 | 403,21        | 861,1               |
| 2004 | 355,01          | 151,6 | 403,21        | 909,86              |

- (47) Italské orgány zdůraznily, že v období od roku 1999 do roku 2004 ceny motorové nafty k vytápění neustále rostly, nebere-li se v úvahu mírný pokles mezi lety 2000 a 2001. Následuje zopakování argumentů uvedených již v 42. a 43. bodě odůvodnění.
- (48) Co se týče oprávněnosti opatření ve světle italského daňového systému, italské orgány upřesňují, že v Itálii jsou objemy paliv osvobozených od spotřební daně rozděleny podle plochy, kvality plodin a množství skutečně využívaného zemědělského vybavení. Proto lze mít za to, že osvobození od daně se vypočítává v závislosti na typu prováděné činnosti, a v případě pěstování ve skleníku se provádí úměrně, neboť tento typ pěstování zcela zřejmě závisí na motorové naftě a jsou pro něj charakteristické výrobní podmínky, které jsou naprosto odlišné od podmínek při pěstování ve venkovních podmínkách. Osvobození kromě toho nezvyšuje jen jeden produkt, neboť se použije pro veškerou skleníkovou produkci a pěstování ve skleníku lze považovat za způsob hospodaření rozšířený v celém zemědělském odvětví.

- (49) Co se týče použitelnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy obecněji, italské orgány mají za to, že nevznikly podmínky podle uvedeného článku, neboť osvobození nejsou ani selektivní ani taková, aby narušovala hospodářskou soutěž.
- (50) Co se týče selektivnosti, italské orgány odkazují na rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-233/04<sup>(9)</sup>. V hodnocení (bod 86) Soud uvedl: „Pro účely uplatnění článku 87 ES je bez významu, že situace předpokládáné osoby oprávněné z opatření se zlepšila nebo zhoršila vzhledem k dřívějšímu právnímu stavu, nebo se naopak plynutím času nezměnila. Je třeba pouze vymezit, zda v rámci daného právního režimu může státní opatření zvýhodnit „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES vůči ostatním podnikům, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným opatřením ve srovnatelné skutkové a právní situaci.“
- (51) Podle mínění italských orgánů osvobození uplatněné na motorovou naftu používanou v chráněném prostředí, kde probíhá pěstování zemědělských produktů, nerozlišuje mezi podniky, které se nacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci, ani mezi produkty, neboť všechny podniky, bez ohledu na produkci, mohou využívat osvobození, pokud si opatřují motorovou naftu pro pěstování ve sklenících.
- (52) Co se týče možnosti narušení hospodářské soutěže, italské orgány poukazují na rozhodnutí Komise K(2008) 1105, kde se v 43. bodě odůvodnění uvádí: „Celkové nebo částečné osvobození podle čl. 8 odst. 2 směrnice 92/81/EHS sleduje stejný cíl jako opatření podle směrnice 2003/96/ES a má spíše menší rozsah, takže lze analogicky říci, že by neměla nepatříčně narušovat hospodářskou soutěž.“
- (53) Italské orgány kromě toho dodávají, že v bodě 32 uvedeného rozhodnutí má Komise za to, že tento typ opatření týkajících se paliv používaných zemědělské prvovýrobě nenarušuje hospodářskou soutěž, neboť velikost zemědělských podniků v Evropské unii je omezená (více než 60 % zemědělských podniků hospodaří na méně než 5 hektarech využívané zemědělské plochy). Vycházejí z této úvahy a zdůrazňují, že na základě výše uvedeného kritéria velikosti může projednávané osvobození těžko narušovat hospodářskou soutěž, neboť přibližně 80 % italských zemědělských podniků hospodaří na méně než 5 hektarech využívané zemědělské plochy.
- (54) Dalším argumentem, který italské orgány použily, je skutečnost, že množství motorové nafty, které může být použito k vytápění 1 m<sup>3</sup> skleníku, představuje pouze 2 litry. Kromě toho podle studie provedené
- ústavem Enama (Ente nazionale per la meccanizzazione agricola – státní ústav pro zemědělskou mechanizaci) o spotřebě motorové nafty ve 14 z 20 italských regionů představovala motorová nafta používaná ve sklenících (167 436 001 litrů) jen 11,77 % spotřeby motorové nafty v zemědělství v roce 2002 a 10,67 % v roce 2003.
- (55) Poté co italské orgány podaly tato vysvětlení na podporu svých tvrzení, podle nichž uvedené osvobození nemá prvky státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, zdůrazňují horizontální povahu osvobození, trvají na skutečnosti, že pokud by se všichni zemědělství výrobci zabývali pěstováním ve skleníku, mohli by je využívat, a podtrhují, že kritérium zákazu diskriminace nelze uplatnit zpětně z důvodu legitimního očekávání a právní jistoty.

## X. HODNOCENÍ

- (56) Toto rozhodnutí se týká rozdílu mezi osvobozením od spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků na straně jedné a osvobozením od spotřební daně z motorové nafty používané jako palivo na straně druhé.
- (57) S ohledem na argumenty předložené italskými orgány v odpovědích na zahájení řízení je třeba především přezkoumat, zda režim obsahuje prvky státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (58) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy jsou s vnitřním trhem neslučitelné podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.
- (59) Projednávaný režim odpovídá této definici nejen proto, že je financován ze státních prostředků (tím, že stát poskytuje osvobození od spotřební daně, zříká se určitých příjmů, které by jinak mohl vybrat), ale i proto, že zvýhodňuje určité podniky (zemědělské podniky, a v jejich rámci ty, které se zabývají pěstováním ve sklenících) a může ovlivňovat obchod a narušovat hospodářskou soutěž vzhledem k postavení, které Itálie zaujímá v zemědělské produkci ve sklenících (například co se týče plochy skleníků určené k produkci čerstvé zeleniny, Itálie v letech 2000 a 2003 zaujímala druhé místo mezi producenty zeměmi v Unii, v letech 2000 a 2001 byla největším producentem zeleniny v Unii a konečně v období, na něž se vztahují zahájená řízení, byla na druhém místě v Evropě, co se týče plochy určené k pěstování ve skleníku).

<sup>(9)</sup> Soud prvního stupně, rozsudek ze dne 10. dubna 2008, Nizozemsko v. Komise, Sběrka rozhodnutí s. II-00591.

(60) Při přezkoumávání spisu přinesly italské orgány ještě řadu argumentů na obranu svých tvrzení, podle nichž tento režim neobsahuje prvky státní podpory:

— na základě politické dohody mezi Radou a Komisí u příležitosti zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance dne 19. března 2003 odchylky od obecného [daňového] režimu nebo rozdíly v rámci tohoto režimu, které jsou odůvodněné povahou nebo obecnými rysy daňového režimu, neznamenají státní podporu; v Itálii kromě toho tato osvobození logicky zapadají do italského daňového systému, protože se týkají veškeré skleníkové produkce a protože celý objem paliva osvobozeného od spotřební daně je rozdělen v závislosti na vykonávané činnosti,

— podle odhadů a dostupných údajů přezkoumávaný režim „neovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu a nevede k narušení hospodářské soutěže“ (viz 30. a 31. bod odůvodnění),

— osvobození není ani selektivní ani takové, aby narušovalo hospodářskou soutěž.

(61) Především je potřeba zdůraznit, že žádná politická dohoda nemůže změnit koncepci podpory, jak je objektivně definována ve Smlouvě.

(62) Co se týče tvrzení, podle něhož by osvobození bylo odůvodněno povahou nebo obecnými rysy daňového systému, Komise má za to, že konkrétně osvobození od spotřební daně, které se omezuje na určitou produkci (v tomto případě pěstování ve skleníku, kterého se týká vyšší osvobození od daně ve srovnání s pěstováním ve venkovních podmínkách), nemůže být odůvodněno povahou a logikou daňového systému, pokud právo Společenství v zásadě zavazuje členské státy, aby stanovily sazbu spotřební daně<sup>(10)</sup>. Tatáž úvaha platí, jestliže právo Společenství nepředepisuje udělení takového osvobození. Argument, podle něhož se osvobození vztahuje na veškerou skleníkovou produkci, není v tomto případě na místě, neboť celá odvětví zemědělské produkce využívala nižších úlev, než jsou úlevy poskytované pěstitelům, kteří pěstují ve sklenících, a pokud, jak uvádějí italské orgány, je celý objem paliv osvobozených od spotřební daně rozdělen v závislosti na vykonávané činnosti, vyžadovala by logika daňového systému, aby osvobození bylo stejné pro všechny činnosti založené na používání motorové nafty.

(63) Otázka selektivnosti byla pojednána již v 58. bodě odůvodnění. Co se týče odkazu na rozsudek ve věci T-233/04, Komise s poukazem na 25. a 26. bod odůvodnění konstatuje, že mohly-li subjekty v zemědělství, které používají motorovou naftu, využívat osvobození od

daně, mohli nicméně pěstitelé, kteří pěstují ve sklenících, využívat značně velkorysejšího osvobození. Všichni provozovatelé se nacházeli ve srovnatelné skutkové situaci, neboť pro produkci používali motorovou naftu, a cíl opatření (zmírnění účinků růstu cen ropných produktů) se jich tedy týkal stejnou měrou, a to bez ohledu na jejich právní statut. Skutečnost, že ve srovnatelné situaci mohli někteří provozovatelé využívat velkorysejšího osvobození od daně než jiní, naznačuje, že tento režim obsahuje prvky selektivnosti.

(64) Co se týče tvrzení, podle něhož režim neovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu a nevede k narušení hospodářské soutěže, Komise odmítá argumenty italských orgánů:

— rozhodnutí, na něž se odvolávají italské orgány v 52. bodě odůvodnění, dochází k závěru, že existuje státní podpora, která může být schválena na základě odchylky stanovené čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy; tuto odchylku však nelze uplatnit, aby bylo prokázáno, že přezkoumávaný režim neobsahuje prvky státní podpory (tato úvaha platí i pro tvrzení italských orgánů uvedené v 53. bodě odůvodnění),

— údaje uvedené v 54. bodě odůvodnění nejsou úplné (14 regionů z 20) a nelze dojít k závěru, že tyto údaje jsou reprezentativní: není z nich totiž možné odvodit, zda situace v regionech, za něž byly údaje předány, odpovídá situaci v regionech, v nichž je pěstování ve skleníku rozšířeno více; údaje o spotřebě v zemědělství kromě toho spíše naznačují, že motorová nafta představuje důležitý prostředek zemědělské produkce. V každém případě stačí, že podpora posiluje konkurenční postavení určitého podniku ve srovnání s postavením jiných konkurenčních podniků v obchodě v rámci Společenství, aby tato podpora mohla narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod v rámci Společenství<sup>(11)</sup>. K tomu v přezkoumávaném případě dochází, neboť poskytované osvobození zvýhodňuje italské podniky, které se zabývají pěstováním zemědělských produktů ve skleníku, před podniky, které působí ve stejném odvětví v ostatních členských státech.

(65) Italské orgány také v odpovědi na zahájení prvního řízení tvrdily, že uvedená podpora nepředstavuje státní podporu, ale musí být přezkoumávána ve světle ustanovení směrnic 92/81/EHS a 2003/96/ES. K tomuto závěru došli na základě argumentace, podle níž je existence státní podpory vyloučena z prosté skutečnosti, že evropská směrnice stanoví možnost poskytnout osvobození od daní. Tato argumentace byla zdůrazněna v odpovědi na příkaz k poskytnutí informací, který jim byl předán.

<sup>(10)</sup> Viz rozhodnutí Komise 2006/323/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2006, s. 12).

<sup>(11)</sup> Rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ve věci 730/79, Philip Morris Holland v Komise, Sb. rozh. 1980, s. 2671.

- (66) Komise nemůže s takovou argumentací souhlasit. Směrnice 92/81/EHS totiž ve svém 6. bodě odůvodnění přesně stanoví, že členské státy mohou fakultativně uplatnit další (...) osvobození (...), pokud to nezpůsobí narušení hospodářské soutěže. Čl. 8 odst. 2 zmíněné směrnice kromě toho stanoví, že členské státy mohou uplatnit celkové nebo částečné osvobození nebo snížení, „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství“. S odkazem na existenci nebezpečí narušení hospodářské soutěže směrnice 92/81/EHS nevylučuje, že osvobození od daní může představovat státní podporu. Je třeba připomenout, že pravomoci ve věci státních podpor světuje Komisi přímo Smlouva a že tyto pravomoci nelze omezit směrnicí, jejímž cílem je harmonizace daně na evropské úrovni.
- (67) Směrnice 2003/96/ES navíc v 15. a 24. bodě odůvodnění uvádí, že opatření zaměřená na zavedení rozdílné sazby musí být v souladu s předpisy, kterými se řídí vnitřní trh a hospodářská soutěž, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže. Povinnost uplatňovat pravidla hospodářské soutěže potvrzuje i článek 26 uvedené směrnice, který upozorňuje na skutečnost, že projednávaná opatření mohou představovat státní podporu a v tom případě musí být oznámena podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Uvedený článek výslovně stanoví, že informace poskytované Komisi na základě uvedené směrnice nezprošťují členské státy oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (68) Italské orgány konečně samy potvrzují (viz 39. bod odůvodnění), že uplatnění osvobození narušuje hospodářskou soutěž, což je charakteristický prvek státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (69) S ohledem na všechny tyto úvahy Komise dochází k závěru, že osvobození od spotřební daně uplatňované v rámci přezkoumávaného režimu představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (70) V případech stanovených v čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy lze však některá opatření na základě výjimky naopak považovat za slučitelná se společným trhem.
- (71) Odchyly stanovené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy týkající se podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům, podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo nelze v tomto případě použít, bez ohledu na to, kdo je příjemcem podpory.
- (72) Komise má za to, že odchylky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy, které se týkají rozvoje určitých oblastí, se na přezkoumávaný režim nepoužijí, neboť tento režim nezahrnuje podpory určené na podporu hospodářského rozvoje oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností.
- (73) Co se týče odchylky podle čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy, stačí uvést, že přezkoumávaný daňový režim není významným projektem společného evropského zájmu a jeho cílem není napravit vážnou poruchu v italském hospodářství. Podpora navíc není určena na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ve smyslu odchylky podle čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.
- (74) Jediná odchylka, které se tedy lze dovolávat, je odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, podle níž mohou být považovány za slučitelné se společným trhem podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- (75) Vzhledem k tomu, že podpory v rámci přezkoumávaného režimu jsou podporami neoznačenými, je třeba jejich slučitelnost s trhem Společenství analyzovat ve světle pravidel pro státní podpory platných v době poskytnutí podpor, jak uvádí sdělení Komise o stanovení pravidel pro hodnocení protiprávně poskytnuté státní podpory<sup>(12)</sup>.
- (76) Je-li pravda, že na základě 172. bodu odůvodnění Pokynů Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013<sup>(13)</sup> je považována za slučitelnou se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy nelegitimní podpora poskytnutá poté, co směrnice 2003/96/ES vstoupila v platnost, platí to pouze v případě, že podmínky této směrnice jsou dodrženy a že v odvětví zemědělství nedošlo k žádnému rozlišení. Totéž platí pro podporu poskytnutou protiprávně na základě směrnice 92/81/EHS.
- (77) Na základě čl. 1 odst. 1 směrnice 92/81/EHS „členské státy použijí pro minerální oleje spotřební daň harmonizovanou na základě této směrnice“. V odstavci 2 stejného článku se upřesňuje, že členské státy stanoví své sazby podle směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů<sup>(14)</sup>.

<sup>(12)</sup> Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

<sup>(13)</sup> Úř. věst. C 319, 27.12.2006, s. 1.

<sup>(14)</sup> Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 19. Výše spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků je uvedena v 43. bodě odůvodnění.

- (78) Směrnice 92/82/EHS stanoví v čl. 5 odst. 2 spotřební daň z motorové nafty ve výši 18 ECU na 1 000 l v případě, že se motorová nafta používá pro stacionární motory, zařízení a stroje používané na staveništích, pro civilní inženýrské práce a pro veřejné práce, nebo pro vozidla, která jsou určena k používání mimo silniční síť nebo která neobdržela povolení pohybovat se převážně po veřejné silniční síti.
- (79) Směrnice 92/81/EHS upřesňuje v čl. 2 odst. 2, že „minerální oleje jiné, než pro které směrnice 92/82/EHS předepisuje úroveň spotřební daně, podléhají spotřební dani, jsou-li určeny k použití, jsou-li prodávány nebo jsou-li používány jako paliva nebo pohonné hmoty. Sazba vybírané daně je stanovena podle použití na úrovni, jež se použije pro palivo nebo pro srovnatelné pohonné hmoty pro motory“ (částka 13 EUR uvedená italskými orgány výše v 43. bodě odůvodnění je částka použitá pro palivo nebo srovnatelné pohonné hmoty pro motory, jinak řečeno spotřební daň z těžkého oleje stanovena v článku 6 směrnice ve výši 13 EUR za 1 000 kg).
- (80) V čl. 8 odst. 2 směrnice 92/81/EHS se nicméně stanoví, že „aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, mohou členské státy uplatnit celkové nebo částečné osvobození od sazby spotřební daně nebo celkové nebo částečné snížení sazby spotřební daně z minerálních olejů, jejichž používání podléhá daňové kontrole, [...] výhradně při zemědělských a zahradnických pracích, jakož i v lesnictví a ve sladkovodním chovu ryb“.
- (81) Podle směrnice 2003/96/ES, která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2004 <sup>(15)</sup>, je minimální sazba spotřební daně z motorové nafty určené k vytápění stanovena na 21 EUR za 1 000 l (článek 9 směrnice ve spojení s tabulkou C přílohy I uvedené směrnice). Uvedená směrnice obsahuje kromě toho i ustanovení srovnatelné s ustanovením čl. 8 odst. 2 směrnice 92/81/EHS, a to v čl. 15 odst. 3, podle něhož „členské státy mohou uplatňovat až nulovou úroveň zdanění na energetické produkty a elektřinu používané pro zemědělské a zahradnické práce, při chovu ryb a v lesnictví“.
- (82) Podle obou výše uvedených směrnic bylo tedy možné poskytnout celkové osvobození od spotřební daně. Režim přezkoumávaných podpor však nelze prohlásit za slučitelný se společným trhem ve světle bodu 172 Pokynů Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013 <sup>(16)</sup>, neboť činí rozlišení při osvobození od daně, které zvýhodňuje některé zemědělské podniky.
- (83) V celém období, jehož se týkají obě zahájená řízení ve věci osvobození od spotřební daně (od 3. října 2000 do 31. prosince 2004 – viz 25. a 27. bod odůvodnění), byly použitelnými předpisy v oblasti státní podpory předpisy uvedené v pokynech ke státní podpoře v odvětví zemědělství <sup>(17)</sup> (dále jen „pokyny v odvětví zemědělství z roku 2000“).
- (84) Komise konstatuje, že s ohledem na svou povahu (celkové osvobození od spotřební daně) představuje podpora jednostrannou státní podporu určenou pouze ke zlepšení finanční situace výrobců, aniž by jakkoli přispěla k rozvoji odvětví. Toto konstatování je podpořeno skutečností, že v předložených doplňujících informacích italské orgány vysvětlují, že poskytnutí podpory je odůvodněno zvýšením cen ropy (viz 39. bod odůvodnění).
- (85) Podle bodu 3.5 pokynů v odvětví zemědělství z roku 2000 představuje tato podpora provozní podporu, jež je neslučitelná se společným trhem.
- (86) Pokyny v odvětví zemědělství z roku 2000 nicméně v bodě 5.5 připouštějí výjimku z ustanovení uvedeného bodu 3.5 pro provozní podporu s environmentálními účely.
- (87) Bod 5.5.4 pokynů v odvětví zemědělství z roku 2000 se týká zejména specifického případu částečného nebo úplného osvobození od ekologické daně. Komise nejdříve vyjádřila výhrady a poté v tomto bodě pokynů potvrdila, že tento druh podpory lze připustit, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
- jedná-li se o dočasnou podporu (v délce nejvýše pěti let) a její výše má sestupnou tendenci,
  - může-li být prokázáno, že podpora je nezbytná jako náhrada ztracené konkurenceschopnosti na mezinárodní úrovni,
  - představuje-li režim podpory skutečný podnět k omezení používání dotyčných výrobních prostředků.
- (88) V přezkoumávaném případě Komise konstatuje, že podpora nemá sestupnou tendenci, neboť ve světle různých článků finančních předpisů, které stanoví osvobození od spotřební daně, se jedná o částečné osvobození do 31. prosince 2000, a tedy o úplné osvobození pro všechna období uvedená v 27. bodě odůvodnění. Podpora kromě toho nebyla dočasná, neboť vyloučí-li se druhé pololetí roku 2001, bylo osvobození od daní ve skutečnosti nepřetržité po celé uvažované období. Italské orgány určitým způsobem odkázaly na choulostivou situaci v oblasti hospodářské soutěže (viz 42. bod odůvodnění), ale neposkytly údaje, které by prokazovaly ztrátu konkurenceschopnosti. A nakonec se zdá být nepravděpodobné, že by režim osvobození, který ze své podstaty zlevňuje paliva, mohl přimět příjemce, aby omezili používání dotyčných výrobních prostředků (ať již se jedná o skleníky nebo v širším slova smyslu přímo o paliva, považují-li se za výrobní prostředky).

<sup>(15)</sup> Kromě určitých ustanovení, která nejsou v tomto případě relevantní.

<sup>(16)</sup> Viz poznámka pod čarou 13.

<sup>(17)</sup> Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

- (89) Přezkoumávaná státní podpora tedy nemůže být považována za oprávněnou výhradně podle ustanovení pokynů v odvětví zemědělství z roku 2000, které umožňují považovat provozní podporu za slučitelnou se společným trhem.
- (90) Pokyny v odvětví zemědělství z roku 2000 v bodě 5.6.2 také stanoví možnost přezkoumávat podpory případ od případu s ohledem na zásady uvedené v pokynech Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí.
- (91) Co se týče období, k němuž se vztahují obě řízení, jsou předpisy v oblasti státní podpory, které je třeba brát v úvahu při analýze slučitelnosti projednávané státní podpory, následující:
- pro období od 3. října 2000 do 2. února 2001 pokyny o státní podpoře na ochranu životního prostředí<sup>(18)</sup>, které jsou v platnosti od roku 1994 (dále jen „pokyny z roku 1994“),
- pro období od 3. února 2001 do 31. prosince 2004 pokyny o státní podpoře na ochranu životního prostředí<sup>(19)</sup>, které jsou v platnosti od 3. února 2001 (dále jen „pokyny z roku 2001“).
- (92) Na základě ustanovení pokynů z roku 1994 (bod 3.4) se může Komise odchýlit od zásady zákazu provozní podpory za předpokladu, že jediným cílem této podpory je náhrada dodatečných nákladů v porovnání s běžnými výrobními náklady, že je dočasná a že má v zásadě sestupný charakter a představuje podnět ke snížení znečištění nebo k rychlému zavedení účinnějších způsobů využívání zdrojů.
- (93) V bodě 3.4 se rovněž upřesňuje, že může být v případě potřeby povoleno dočasné osvobození od placení nových ekologických daní, aby byly vyrovnány ztráty konkurenceschopnosti, zejména na mezinárodní úrovni. Dalším faktorem, který je třeba vzít v úvahu, je to, co musí zúčastněné podniky naopak udělat za účelem snížení znečištění. Toto ustanovení se použije i na osvobození od daní zavedené právními předpisy Společenství.
- (94) Kromě skutečnosti, jak bylo uvedeno v analýze provedené na základě bodu 5.5.4 pokynů v zemědělství z roku 2000, že podpora není ani dočasná, ani sestupná, a neobsahuje žádný podnět, Komise konstatuje, že v informacích, které má k dispozici, není uvedeno nic,
- co by prokazovalo, že podpora je přísně omezena na vyrovnání mimořádných výrobních nákladů ve srovnání s běžnými výrobními náklady. Podpora tedy nesplňuje podmínky uvedené v 92. bodě odůvodnění, které by umožňovaly považovat ji za slučitelnou se společným trhem.
- (95) V tomto případě se kromě toho nepoužijí podmínky uvedené v 93. bodě odůvodnění, neboť podpora se netýká nových daní (spotřební daň existovala již před obdobím, k němuž se vztahují obě řízení: například čl. 24 odst. 3 zákona č. 388 ze dne 23. prosince 2000, kterým se zavádí úplné osvobození od spotřební daně na období od 1. ledna do 30. června 2001, odkazuje na zákon č. 662 z roku 1996, který se již týkal spotřební daně a odkazoval na legislativní nařízení č. 504/1995, které přináší konsolidované znění legislativních ustanovení týkajících se výrobních a spotřebních daní). Komise v tomto ohledu poznamenává, že italské orgány nepopíraly u přezkoumávaných poplatků povahu „stávající daně“. Kromě toho nikdy netvrdily, že uvedené daně byly zavedeny před nedávnem (viz 40. a 45. bod odůvodnění).
- (96) Tuto podporu tedy nelze prohlásit za podporu slučitelnou se společným trhem na základě ustanovení pokynů z roku 1994.
- (97) Pokyny z roku 2001 používají rozlišení mezi novými daněmi (bod 51.1) a stávajícími daněmi (body 51.2 a 52).
- (98) Komise konstatuje, že spotřební daň, která je předmětem osvobození, musí být považována za daň existující v posuzovaném období, neboť mimo úvahy uvedené v 95. bodě odůvodnění bylo o osvobození rozhodováno každým rokem v různých finančních zákonech, nikoli v určitém zákoně přijatém s automatickými odchylkami v určitém okamžiku v posuzovaném období. Kromě toho, jak již Komise uvedla v 95. bodě odůvodnění, italské orgány nepopíraly u přezkoumávaných poplatků povahu „stávající daně“ a nikdy netvrdily, že uvedené daně byly zavedeny před nedávnem.
- (99) Bod 51.2 pokynů z roku 2001, jak je uvedeno v 40. bodě odůvodnění, stanoví možnost použít pro stávající daně podmínky schválení platné pro nové daně uvedené v bodě 51.1, jsou-li současně splněny tyto dvě podmínky:
- dotyčná daň musí mít znatelný dopad na ochranu životního prostředí,

<sup>(18)</sup> Úř. věst. C 72, 10.3.1994, s. 3.

<sup>(19)</sup> Viz poznámka pod čarou 5.

- snížení pro dotčené podniky musí být rozhodnuto již v době, kdy byla daň přijata, nebo musí být nutné v důsledku významných hospodářských podmínek, jejichž vinou se podniky ocitly v obzvláště obtížné konkurenční situaci. V druhém případě nesmí výše snížení přesáhnout zvýšení nákladů vzniklých v důsledku změny hospodářských podmínek. Jakmile již nedochází ke zvyšování nákladů, nelze snížení nadále uplatňovat
- (100) Komise může připustit, že daň, jako je spotřební daň z motorové nafty na vytápění, v jejímž důsledku dochází ke zvýšení cen motorové nafty, může přimět uživatele ke snížení její spotřeby, což se příznivě odráží na ochraně životního prostředí. Toto osvobození však bylo stanovováno z roku na rok, dokonce s přerušením od 1. července do 31. prosince 2001 (viz 27. bod odůvodnění), a italské orgány ani neprokázaly ani netvrdily, že o těchto odchylkách bylo rozhodnuto v okamžiku schválení daně. Zdůrazňovaly naopak, že odchylky byly schváleny s cílem řešit hospodářsky závažnou situaci, tedy růst cen pohonných hmot a paliv.
- (101) Nelze přijmout tvrzení uváděné italskými orgány, podle něhož by Komise měla provést analýzu, jako kdyby o osvobození bylo rozhodnuto v okamžiku zavedení daně. Tyto orgány se totiž odvolávají na rozhodnutí Komise K(2005) 4436 (viz 42. bod odůvodnění). V tomto rozhodnutí (viz zejména 74. bod odůvodnění) Komise založila své závěry na skutečnosti, že o osvobození bylo rozhodnuto dávno předtím, než se staly použitelnými pokyny o podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2001. V přezkoumávaném případě je ovšem třeba konstatovat, že první osvobození je z října 2000, tj. krátce před vstupem uvedených pokynů v platnost. Je třeba zdůraznit, že italské orgány nikdy neuplatnily dříve povolené osvobození.
- (102) Na druhé straně, co se týče druhé z podmínek uvedených ve druhém pododstavci bodu 51.2 pokynů z roku 2001, italské orgány nepředložily skutečnosti, které by prokázaly významnou změnu hospodářských podmínek, jež by dostala podniky do zvláště obtížné situace z hlediska hospodářské soutěže (viz 88. bod odůvodnění), ani důkaz, že objem finančních prostředků podléhajících osvobození nepřesáhl zvýšení nákladů spojených se změnou hospodářských podmínek. Co se týče zejména otázky situace v hospodářské soutěži, údaje z tabulek předložených v 42. a 46. bodě odůvodnění neobsahují žádný srovnávací prvek, a ani tedy neumožňují prokázat jakékoli zhoršení konkurenční situace italských podniků zabývajících se pěstováním ve sklenicích. V tomto ohledu je třeba rovněž zdůraznit, že zvýšení cen ropných produktů zasáhlo celou Evropu, nikoli jen Itálii.
- (103) Vzhledem k tomu, že není splněna jedna z podmínek uvedených v 99. bodě odůvodnění, nelze použít ustanovení bodu 51.2, a v důsledku toho ani ustanovení bodu 51.1 pokynů z roku 2001.
- (104) A dále, i kdyby byla ustanovení bodu 51.2 použitelná, přezkoumávané osvobození by nebylo možno považovat za způsobilé podle bodu 51.1, který stanoví:
- „Pokud členský stát zavede z důvodů ochrany životního prostředí novou daň v odvětví činnosti nebo u výrobků, u nichž nebyla provedena harmonizace daně Společenství, nebo přesáhne-li daň zamýšlená členským státem výši daně stanovenou zákony Společenství, domnívá se Komise, že rozhodnutí o osvobození na dobu 10 let bez postupného snižování může být oprávněno ve dvou případech:
- a) jsou-li osvobození podmíněna uzavřením dohod mezi dotýčenými členskými státy a přijímajícími podniky, v nichž se podniky nebo sdružení podniků zaváží dosáhnout cílů ochrany životního prostředí během období, na které se vztahuje osvobození, nebo uzavřou-li podniky dobrovolné dohody mající stejný účinek. Tyto dohody nebo závazky se mohou kromě jiného týkat snížení spotřeby energie, snížení emisí nebo jakýchkoli jiných opatření na ochranu životního prostředí. Předmět dohod musí být projednán jednotlivými členskými státy a musí být posouzen Komisí, jakmile jí bude návrh podpory oznámen. Členské státy musí zajistit přísné sledování závazků podniků nebo sdružení podniků. Dohody uzavřené mezi členským státem a příslušným podnikem musí obsahovat ujednání o sankcích pro případ, že by závazky nebyly plněny.
- Tato ustanovení rovněž platí v případě, že členský stát podmíní snížení daně splněním podmínek majících stejný účinek jako shora zmíněné dohody či závazky;
- b) tato osvobození nemusejí být závislá na uzavření dohod mezi členským státem a přijímajícími podniky, jsou-li splněny tyto alternativní podmínky:
- pokud se snížení týká daně Společenství, musí částka, již podnik skutečně zaplatí, zůstat vyšší než minimální výše daně Společenství, tak aby toto snížení bylo pobídkou pro podniky zlepšit ochranu životního prostředí,

— pokud se snížení týká vnitrostátní daně uložené při absenci daně Společenství, musí podniky mající nárok na snížení nicméně zaplatit významnou část vnitrostátní daně.“

(105) V tomto případě byla spotřební daň (před osvobozením nebo snížením) bezpochyby vyšší než harmonizované zdanění (viz 43. a 46. bod odůvodnění), ale nevyplývá z toho, že byly uzavřeny takové dohody, jaké stanoví bod 51.1 písm. a), mezi členským státem a příjemci, nebo že by tito účastníci dobrovolně uzavřeli takové dohody (Komisi nebyla žádná dohoda oznámena). Italské orgány kromě toho zdůraznily, že napadené osvobození bylo přiznáno proto, aby bylo možné vyrovnat se s obtížnou hospodářskou situací, a nikdy se nezmiňují o jakékoli kompenzaci v oblasti životního prostředí, kterou by požadovaly po příjemcích podpory.

(106) Alternativu k výše uvedenému uzavírání dohod v bodě 51.1 písm. b) nelze v projednávaném případě použít, neboť v části posuzovaného období po vstupu pokynů z roku 2001 v platnost mohli pěstitelé, kteří pěstují ve sklenících, využít celkové osvobození od spotřební daně, a neplatili tak daň vyšší, než bylo minimum stanovené pro Společenství<sup>(20)</sup> na takové úrovni, která by je přiměla ke zlepšení ochrany životního prostředí, jak stanoví tyto pokyny v případech, v nichž se snížení týká daně Společenství.

(107) V bodě 52 pokynů z roku 2001 se ovšem stanoví, že pokud se stávající daň významně zvýší a dotýčný členský stát se domnívá, že je potřebné některým podnikům udělit výjimky, platí pro nové daně obdobné podmínky stanovené v bodě 51.1. Je tedy především třeba přezkoumat, zda nedošlo k významnému zvýšení spotřební daně.

(108) Z tabulky předložené v 46. bodě odůvodnění vyplývá, že spotřební daň se významně nezvýšila, neboť její pohyb byl následující: – 5,4 % v období 1999–2000, – 6,98 % v období 1999–2001, + 1,9 % v období 1999–2002 a + 1,3 % v období 1999–2003. Meziroční pohyb spotřební daně byl následující: – 5,4 % od roku 1999 do roku 2000, – 1,6 % od roku 2000 do roku 2001, + 9,5 %

od roku 2001 do roku 2002 a – 0,5 % od roku 2002 do roku 2003. Je tedy vidět, že spotřební daň s výjimkou období 2001 až 2002 neustále klesala. Zvýšení zaznamenané v průběhu tohoto období nelze ovšem považovat za významné, neboť ve skutečnosti nemělo prakticky žádný vliv na vývoj spotřebních cen motorové nafty určené k vytápění (na základě údajů z tabulky vzrostla spotřební cena motorové nafty určené k vytápění za tyto dva roky pouze o 2,2 %). V tomto případě tedy nelze použít ustanovení bodu 52 pokynů z roku 2001.

(109) V bodě 53 pokynů z roku 2001 se také uvádí: „Týká-li se snížení daně, která nebyla na úrovni Společenství harmonizována, a je-li vnitrostátní daň nižší než minimální výše daně Společenství, [...] musejí poskytnutá snížení splňovat podmínky stanovené v bodech 45 a 46 a v každém případě musí být taková odchylka od minimální výše uplatňované ve Společenství výslovně schválena.“

(110) V bodě 45 pokynů z roku 2001 se uvádí, že tato podpora je poskytována po omezenou dobu pěti let, během nichž se tato podpora snižuje. V prvním roce může její výše dosahovat 100 % mimořádných nákladů<sup>(21)</sup>, avšak na konci pátého roku musí být lineárně snížena na nulu.

(111) V bodě 46 pokynů z roku 2001 se uvádí, že v případě, že se podpora nesnižuje, poskytuje se na dobu pěti let a její výše nesmí přesáhnout 50 % mimořádných nákladů.

(112) V projednávaném případě Komise již konstatovala, že podpora se nesnižuje (viz 88. bod odůvodnění). Proto by se pro ni dala použít pouze ustanovení bodu 46 pokynů. Informace poskytnuté italskými orgány však Komisi neumožňují dojít k závěru, že výše podpory byla omezena na 50 % mimořádných výrobních nákladů vzniklých v důsledku spotřební daně ve srovnání s tržními cenami produktů vypěstovaných ve skleníku.

(113) Tuto podporu tedy nelze považovat za způsobilou na základě ustanovení bodu 46 pokynů Společenství z roku 2001 a v důsledku toho ani na základě ustanovení bodu 53 těchto pokynů.

<sup>(20)</sup> 13 EUR na 1 000 kg v období 2000–2003 a 21 EUR na 1 000 litrů – viz 43. bod odůvodnění.

<sup>(21)</sup> Mimořádné náklady jsou definovány v bodě 43 pokynů: jedná se o mimořádné výrobní náklady ve srovnání s tržními cenami produktů.

- (114) Úvahy uvedené v 94.–112. bodě odůvodnění ukazují, že přezkoumávaná podpora nemůže být prohlášena za slučitelnou se společným trhem na základě ustanovení pokynů z roku 2001.
- (115) Co se týče ostatních tvrzení italských orgánů v různých stadiích přezkoumávání věci, Komise konstatuje, že neexistují takové informace, které by jí umožňovaly rozehnat pochybnosti vyjádřené v 34. bodě odůvodnění písm. b). Tvrzení v 43. bodě odůvodnění, podle něhož může být opatření přijaté v Itálii slučitelné se společným trhem v případě, že příjemci zaplatí minimum stanovené na úrovni Společenství, není případné, neboť pěstitelé, kteří pěstují ve sklenících, využívali úplného osvobození od spotřební daně téměř po celé posuzované období, takže neplatili daně.
- (116) Tvrzení uvedená třetí zúčastněnou stranou, která sdělila připomínky po zahájení prvního řízení, nepřinášejí nic na podporu slučitelnosti podpory se společným trhem. Co se tedy týče obtížné situace, v níž by se nacházely podniky příjemců v případě, že by byla prohlášena neslučitelnost a vracení podpory, připomíná se, že vracení neslučitelné podpory je nezbytné pro obnovení původní situace, která existovala před poskytnutím podpory, kdy nedocházelo k narušování hospodářské soutěže. Skutečnost, že určité podniky již nejsou rentabilní, je pouze důsledkem svobodné hospodářské soutěže za obvyklých podmínek tržního hospodářství. Na druhé straně nic nesvědčí o tom, že snížení spotřeby motorové nafty by nezbytně znamenalo snížení kvality pěstovaných produktů (toto omezení by mohlo nanejvýš poněkud zpozdít zrání nebo růst). A konečně odkaz na situaci v ostatních zemích s cílem prokázat, že neexistuje narušování hospodářské soutěže, není případný. V této souvislosti stačí konstatovat, že osvobození umožňuje zlepšit konkurenční postavení italských pěstitelů, kteří pěstují ve sklenících, oproti ostatním zemím, a že tedy východiskem ke srovnávání musí být situace, která by existovala v Itálii bez osvobození od spotřební daně.
- (117) Komise konstatuje, že Itálie protiprávně provedla uvedené podpory a porušila tak čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Z výše uvedených analýz vyplývá, že podpory nelze prohlásit za slučitelné se společným trhem, neboť nesplňují podmínky pokynů v zemědělství z let 2000 a 2007 a pokynů z oblasti životního prostředí z let 1994 a 2001. Analýzy kromě toho prokázaly, že pouhá existence směrnic nemůže odůvodnit uplatnění opatření, která mohou narušit hospodářskou soutěž, a italské orgány nerozptýlily všechny pochybnosti, které vyjádřila Komise v okamžiku, kdy zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (118) Podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 Komise v případě záporného rozhodnutí týkajícího se protiprávní podpory rozhodne, že členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce (v tomto případě pěstitelé, kteří pěstují ve sklenících) podporu navrátil. Itálie tedy musí přijmout veškerá nezbytná opatření, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu, která jim byla poskytnuta, jejíž výše odpovídá rozdílu mezi povoleným úplným osvobozením od spotřební daně a sníženou sazbou spotřební daně používanou pro ostatní subjekty v odvětví zemědělství. Ve smyslu bodu 42 sdělení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“<sup>(22)</sup> má Itálie pro výkon tohoto rozhodnutí lhůtu čtyři měsíce od jeho vstupu v platnost. Podpora, která má být navrácena, je navýšena o úroky vypočítané podle nařízení Komise (ES) č. 794/2004<sup>(23)</sup>, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999.
- (119) Na základě toho se jednotlivé podpory v rámci přezkoumávaného režimu, které v okamžiku přiznání splňují podmínky stanovené nařízením Komise přijatým podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98<sup>(24)</sup> (nařízení *de minimis*), nepovažují za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (120) V okamžiku poskytnutí přezkoumávané podpory nebyly ještě v platnosti předpisy Společenství, kterými se řídí podpory *de minimis* v odvětví zemědělství.
- (121) Prvním předpisem Společenství přijatým k této problematice je nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a v odvětví rybolovu<sup>(25)</sup>.
- (122) Podle nařízení (ES) č. 1860/2004 nemají podpory nižší než 3 000 EUR na příjemce po období tří let (tato částka představuje podporu *de minimis* poskytnutou podniku) vliv na obchod mezi členskými státy, nenarušují hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením a nespádají tak pod zákaz podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

## XI. ZÁVĚR

- (117) Komise konstatuje, že Itálie protiprávně provedla uvedené podpory a porušila tak čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Z výše uvedených analýz vyplývá, že podpory nelze prohlásit za slučitelné se společným trhem, neboť nesplňují podmínky pokynů v zemědělství z let 2000 a 2007 a pokynů z oblasti životního prostředí z let 1994 a 2001. Analýzy kromě toho prokázaly, že pouhá existence směrnic nemůže odůvodnit uplatnění opatření, která mohou narušit hospodářskou soutěž, a italské orgány nerozptýlily všechny pochybnosti, které vyjádřila Komise v okamžiku, kdy zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (122) Podle nařízení (ES) č. 1860/2004 nemají podpory nižší než 3 000 EUR na příjemce po období tří let (tato částka představuje podporu *de minimis* poskytnutou podniku) vliv na obchod mezi členskými státy, nenarušují hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením a nespádají tak pod zákaz podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

<sup>(22)</sup> Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

<sup>(23)</sup> Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

<sup>(24)</sup> Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

<sup>(25)</sup> Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.

(123) Podle článku 5 nařízení (ES) č. 1860/2004 platí totéž pro podpory poskytnuté před vstupem nařízení v platnost, splňují-li všechny podmínky stanovené v článku 1 a 3 zmíněného nařízení.

(124) Dne 1. ledna 2008 bylo nařízení (ES) č. 1860/2004 nahrazeno nařízením Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů<sup>(26)</sup>, kterým byla zvýšena částka podpory *de minimis* na 7 500 EUR na příjemce po dobu tří daňových období bez ohledu na formu podpory a na sledovaný cíl, přičemž maximální částka pro členský stát odpovídá 0,75 % hodnoty roční produkce.

(125) V čl. 6 odst. 1 zmíněného nařízení se stanoví: „Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před 1. lednem 2008 podnikům produkčního odvětví zemědělských produktů, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 1, 2, 3 a 4, s výjimkou požadavku výslovného odkazu na toto nařízení uvedeného v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci.“

(126) V této souvislosti Komise nepovažuje za státní podporu daňové úlevy do výše 3 000 EUR za podmínky, že jsou v okamžiku poskytnutí v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1860/2004, ani daňové úlevy do výše 7 500 EUR za podmínky, že jsou v okamžiku poskytnutí v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1535/2007,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

#### Článek 1

Režim podpory ve formě osvobození od spotřební daně z motorové nafty používané k vytápění skleníků, který Itálie protiprávně použila v období od 3. října 2000 do 30. června 2001, jakož i v letech 2002, 2003 a 2004, je neslučitelný se společným trhem.

#### Článek 2

1. Itálie od příjemců vybere zpět neslučitelnou podporu poskytnutou v rámci režimu uvedeného v článku 1.

2. Částky, které mají být navraceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly uvolněny pro příjemce, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Výše úroků bude vypočtena jako složený úrok podle kapitoly V nařízení (ES) č. 794/2004.

#### Článek 3

Navrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 musí být okamžité a účinné.

Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

#### Článek 4

Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Itálie Komisi následující informace:

- seznam příjemců, kteří v rámci režimu uvedeného v článku 1 obdrželi podporu, a celkovou částku podpory, kterou každý z nich obdržel v rámci tohoto režimu;
- celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má každý příjemce vrátit;
- podrobný popis opatření již přijatých a stanovených k provedení tohoto rozhodnutí;
- doklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno podporu vrátit.

Itálie je povinna informovat Komisi o průběhu vnitrostátních opatření přijatých k provádění tohoto rozhodnutí, dokud nebude podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 zcela navracena. Na pouhou žádost Komise poskytne Itálie neprodleně informace o opatřeních již přijatých a plánovaných k provedení tohoto rozhodnutí. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích z podpory, kterou příjemci již vrátili.

#### Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 13. července 2009.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

<sup>(26)</sup> Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 35.